

os: I tog mere fra os 1st end fra de Andre, nu kunne vi ogsaa tage igjen. Det er uberegtigt, og skøndt der her er gjort denne Forskjel, som dog ikke vi have gjort, saa have vi opretholdt vor Selvstændighed ligesuldt, og lade os aldrig byde denne Indvending. Jeg har nu opfattet Sagen i sin Almindelighed, og skal derpaa gaae over til de forskjellige foreliggende Forslag. Det kan maasse synes trættende, fordi det vel paa en Maade er afgjort, at Udvalgets Forslag, vil vinde Majoritet i Forsamlingen, men det er vigtigt for mig at vise, at det Forslag som er blevet benævnet mit, og som min ærede Ven her bag mig har bragt ind i Udvalget, at det har væsentlige Fordele saavel i finantseel Henseende som ogsaa ligeoverfor de forskjellige Personer, der kunde gjøre Krav paa hvad man kalder Erstatning, eller som man ligesaa godt kan kalde Udsættelse i Tiden. Jeg hører nemlig til dem, som sige, at alt hvad der ligger mellem „slet ikke“ og at give en „fuld Erstatning“, det kan de ligesaa godt benævne Udsættelse i Tiden, som de kunne kalde det Bederlag, og ligesaa godt kalde det Bederlag, som de kunne kalde det Udsættelse i Tid. Det Forslag, som blev bragt os ind fra Ministeriet, det var nærmest en Erstatning, og hvorfor? Fordi det paa den ene Side er en længere Hensand i Tiden, og bagefter giver en Capital, som vistnok ikke giver det Fulde, der skulde erstattes, men dog noget, som lignede det meest; det som ligger derved nærmest, det er upaatviselig det Forslag, som min ærede Ven har stillet; hvorfor? fordi det giver en længere Udsættelse i Tid, og fordi det giver Anvælsning paa en Capital, som er mulig at vinde under de forskjellige Fluctuationer eller de forskjellige Op- og Ned-Bevægelser i Papirenes, Obligationernes Omsætning. Dernæst følger Udvalgets; dernæst følger det ærede Medlems fra Præsto, (Schack) og saa det ærede Medlems, som sidder der, (J. A. Hansen). Jeg troer ved disse saa Ord at have gjort Forsamlingen opmærksom paa, at Alt hvad man her har sagt, om at vi ingen Erstatning ville give, men at vi blot ville give Hensand i Tid, kun er et tomt Mundsveir, hvorved man vil slippe bort. Vi ville ikke berøve Bedkommende Alt; vi ville kun see

at ordne det paa den Maade, at der ikke bliver en almindelig Misstemning derved; men vi ville ordne det saaledes, at de, som staa udenfor, kunne troe, at vi have givet slet ingen Ting (Hør!). Det er egentlig den hele Forskjel. Jeg vil vedkjende mig, at jeg kun giver en Erstatning i Tid, men jeg vil give en Erstatning saa stor i Tid, at jeg kan paa en fornuftig Maade give den igjen ud i Penge, fremstille den i Penge, saa at det Beløb jeg giver er noget, som er værd at tage, og jeg vil give det strax og give det heelt, og den som giver strax, han giver dobbelt. Dette er netop det, jeg har imod det af det ærede Medlem fra Præsto stillede Forslag, hvilket forøvrigt i alt Væsentligt stemmer sammen med mit, at han giver saa lidet, fordi han ikke giver det strax; han kunde have doubleret det han gav, om han havde samlet det op og leveret det ud til fri almindelig Forhandling. Vi komme nu over til den anden Side af Sagen, og det er det finantseelle Punkt. Den ærede Finantsminister har sagt, at han foretrak de 4 pCt. Obligationer for de 3 pCt.; det vilde jeg ønske, at han ikke vilde gjøre i sin hele Finantsforvaltning, og jeg vil haabe, at det ikke er det System, som har bragt ham til at laane til 5 pCt (Hør!). Det skulde have været mig langt kjerere, om han kunde have laant til 3 pCt., just af den modsatte Grund, som det ærede 4de Medlem for Maribo (Monrad) har fremsat. Det ærede 4de Medlem for Maribo, han vil helst have de Obligationer, som snarest komme til at staae paa Buppen, en pCt. over og en pCt. under pari, og da til en Rentenedsættelse; men veed den ærede Forsamling hvad det er? Det er, for at bruge et maasse noget plat Udtryk, at kjøbe Eieren af Obligationerne en Pibe; thi det maa man vel lægge Mærke til, at dersom man har kjøbt Obligationer til 109, 110 Rbd., og jeg vil nedsette Renten, saa vil det sige hverken mere eller mindre, end at tvinge Bedkommende Obligationerne ud af Hænderne, til 100 Rbd.; Det er netop for at undgaae et Forhold af denne Art, at jeg giver Fortrinnet til de 3 pCt. Obligationer, som langtsaa saasnart komme til at staae paa deres nominelle Capital, hvor Fristelsen indtræder til at gjøre en saadan Ope-